

Dzieje Apostolskie

Глава 13

1. В Антіохійській Церкві були [деякі] пророки й учителі: Варнава, Симон, прозваний Нігером, Луцій Киринєєць, Манаїл, вихований разом з Іродом тетрархом, і Савло. 2. Як служили вони Господеві й постили, сказав Святий Дух: Відділіть мені Варнаву та Савла на діло, на яке я покликав їх. 3. Попостивши й помолившись і поклавши на них руки, відпустили. 4. Вони послані були Святим Духом і пішли до Селекії, звідти відпливли до Кіпру. 5. Бувши на Саламіні, звіщали Боже слово в юдейських синагогах. Мали Івана за слугу. 6. Пройшовши весь острів аж до Пафи, знайшли якогось чоловіка - ворожбита, фальшивого пророка, юдея на ім'я Вар Ісус, 7. який був з проконсулом Сергієм Павлом - розсудливим чоловіком. Той, покликавши Варнаву і Савла, старався почути Боже слово. 8. Противився їм Еліма-ворожбит, - бо так перекладається його ім'я, - намагаючись відвернути проконсула від віри. 9. Савло - він же Павло, - сповнившись Святим Духом і поглянувши на нього, 10. сказав: О, повний усякої омани і всякої злоби, сину диявола, ти, ворогу всякої правди! Чи не перестанеш перекручувати рівні Господні дороги? 11. І нині рука Господня на тобі - будеш сліпим, не бачачи сонця до часу. Зненацька обгорнули його морок й темрява і, ходячи навпомацки, шукав провідника. 12. Тоді проконсул, побачивши, що сталося, повірив, дивуючись навчанню Господньому. 13. Відпливши з Пафи, ті, що були з Павлом, прийшли до Пергії Памфілійської. Іван же, відлучившись від них, повернувся до Єрусалима. 14. Вийшовши з Пергії, вони прийшли до Антіохії Пісидійської і, ввійшовши до синагоги в день суботній, сіли. 15. Після читання закону і пророків послали начальники синагоги до них, кажучи: Брати, якщо є у вас слово втіхи для народу, говоріть. 16. Уставши й махнувши рукою, Павло сказав: Мужі ізраїльські й ті, що бояться Бога, слухайте. 17. Бог цього народу, Ізраїлевого, вибрав наших батьків і підняв народ, що був скитальцем у Єгипетській землі, високою рукою вивів їх із неї. 18. Сорок років годував їх у пустині. 19. Підкоривши сім народів у Ханаанській землі, дав у спадщину їхню землю. 20. - майже по чотириста п'ятдесятьох роках. І після цього дав суддів - до пророка Самуїла. 21. Потім просили царя - і Бог дав їм Савла, сина Кисового, мужа з племені Веніямина, - на років сорок. 22. Віддаливши його, поставив їм за царя Давида, до якого, засвідчивши, сказав: Знайшов я Давида, сина Єсеевого, людину мого серця, - він виконає всі мої бажання. 23. З його насіння Бог за обітницею підніс Ісуса - на порятунок Ізраїлю. 24. А Іван проповідував перед його приходом хрещення покаяння - всьому ізраїльському народові. 25. А коли Іван завершував свій шлях, то сказав: За кого мене маєте? Це не я! Але йде за мною той, якому я не гідний розв'язати ремінця взуття. 26. Мужі-брати, сини роду Авраама, і хто богобоязний між вами! Вам послано слово спасіння. 27. Бо ті, що живуть у Єрусалимі, і їхні правителі, не зрозумівши цього, виконали слова пророчі, що читаються щосуботи, - засудивши його. 28. Не знайшовши жодної вини, гідної

смертної кари, попросили Пилата вбити його. **29.** Коли ж виконали все написане про нього, то зняли з дерева і поклали до гробниці. **30.** Бог же воскресив його з мертвих. **31.** Він багато днів з'являвся тим, що пішли з ним з Галилеї до Єрусалима, які нині є його свідками перед людьми. **32.** І ми благовістимо вам ту обітницю, що дана була батькам, **33.** Бог виконав її для нас, їхніх дітей, воскресивши Ісуса, як ото в другому псалмі написано: Ти мій Син, я нині тебе породив. **34.** А що воскресив його з мертвих, щоб більше не повернувся у тління, так заповів: Дам вам справжні Давидові святощі. **35.** Тому і в іншому місці говорить: Не даси своєму святому побачити тління. **36.** Давид, послуживши своєму родові, з Божої волі заснув і переставився до своїх батьків, - і бачив тління. **37.** А той, якого Бог воскресив, - не побачив тління. **38.** Хай буде відомо вам, мужі-браття, що через нього вам звіщається відпущення гріхів, і в усьому, від чого ви не могли оправдатися в законі Мойсеевим, **39.** у цьому кожний вірний виправдається. **40.** Стережіться, щоб не прийшло [на вас] сказане в пророків: **41.** Дивіться, глумителі, й дивуйтеся і зникніть, бо справу роблю в днях ваших, справу, в яку не повірите ви, якщо хтось розкаже вам. **42.** Коли виходили вони [з юдейської синагоги, погани] просили, щоб наступної суботи говорили до них ці слова. **43.** Як розійшлися з синагоги, багато з юдеїв і богобоязні проселіти пішли за Павлом і Варнавою. Вони, говорячи до них, переконували їх перебувати в Божій ласці. **44.** Наступної суботи мало не все місто зібралося, щоб послухати Господнє слово. **45.** Побачили юдеї юрбу, сповнилися заздрістю і перечили тому, що говорив Павло, [опиралися ї] богозневажали. **46.** Набравшись відваги, Павло і Варнава сказали: Треба було спочатку вам говорити Боже слово, але оскільки ви відкинули його і самі себе робите негідними вічного життя, то ми звертаємося до поган. **47.** Бо так заповів нам Господь: Поклав я тебе на світло поганам, щоб ти був спасінням аж до краю землі. **48.** Чуючи це, погани раділи і прославляли Господнє слово - і повірили ті, що були призначені для вічного життя. **49.** Слово Господнє розходилося по всій країні. **50.** Юдеї підбурювали побожних і шляхетних жінок та визначних громадян і почали переслідувати Павла й Варнаву, вигнали їх за свої кордони. **51.** Вони, обтрусивши порох із ніг проти них, прийшли до Іконії. **52.** А учні наповнювалися радістю і Святим Духом.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса